

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj **U 16/20**, rješavajući zahtjev 24 člana Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na temelju članka VI/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (2) alineja b), članka 59. st. (1) i (2), članka 60. i članka 72. st. (2) i (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 94/14), u sastavu:

Mato Tadić, predsjednik

Tudor Pantiru, dopredsjednik

Miodrag Simović, dopredsjednik

Mirsad Ćeman, dopredsjednik

Valerija Galić, sutkinja

Seada Palavrić, sutkinja

Zlatko M. Knežević, sudac

Angelika Nußberger, sutkinja

Helen Keller, sutkinja

na sjednici održanoj 16. srpnja 2021. godine donio je

DJELOMIČNU ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odlučujući o zahtjevu 24 člana Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine za rješavanje spora između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske,

Ustavni sud Bosne i Hercegovine utvrđuje da postoji spor u svezi sa odlukama o koncesijama u pogledu koncesijskog dobra i nadležnosti za njihovo donošenje koje je donijela Republika Srpska, te nalaže Komisiji za koncesije Bosne i Hercegovine da u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije, u smislu članka 4. stavak 3. i članka 6. stavak 2. Zakona o koncesijama Bosne i Hercegovine, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana dostave ove odluke riješi sporna pitanja između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske nastala u svezi s dodjelom koncesija:

Odlukom o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje HE „Buk Bijela“ na rijeci Drini, općina Foča, broj 04/1-012-2-472/16 od 4. ožujka 2016. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 20/16), te Rješenjem o dodjeli koncesije za izgradnju i korištenje HE „Buk Bijela“ na rijeci Drini, općina Foča, broj 04/1-012-2-1099/16 od 20. svibnja 2016. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 42/16) i Ugovorom o koncesiji broj 05.05/012-274-16/16 od 3. lipnja 2016. godine;

Odlukom o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje HE „Foča“ na rijeci Drini broj 04/1-012-2-81/19 od 10. siječnja 2019. godine („Službeni

glasnik Republike Srpske“ broj 4/19), te Rješenjem o dodjeli koncesije za izgradnju i korištenje HE „Foča“ na rijeci Drini broj 04/1-0122-221/19 od 24. siječnja 2019. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 9/19) i Ugovorom o koncesiji broj 05.05/360-2-24/19 od 19. veljače 2019. godine i

Odlukom o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje HE „Paunci“ na rijeci Drini broj 04/1-012-2-80/19 od 10. siječnja 2019. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 4/19), te Rješenjem o dodjeli koncesije za izgradnju i korištenje HE „Paunci“ na rijeci Drini broj 04/1-012-2-214/19 od 24. siječnja 2019. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 9/19) i Ugovorom o koncesiji broj 05.05/360-2-22/19 od 19. veljače 2019. godine.

Nalaže se Komisiji za koncesije Bosne i Hercegovine da u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije, u skladu sa člankom 72. stavak (5) Pravila Ustavnog suda, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana dostave ove odluke obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o poduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke.

Do tada, daljnji postupak po zahtjevu 24 člana Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine se odlaže.

Odluku objaviti u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“, „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“, „Službenom glasniku Republike Srpske“ i „Službenom glasniku Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine“.

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Dvadeset i četiri člana Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: podnositelji zahtjeva) podnijela su 28. prosinca 2020. godine Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) zahtjev za rješavanje spora između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, nastalog donošenjem Odluke o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje HE „Buk Bijela“ na rijeci Drini, općina Foča, broj 04/1-012-2-472/16 od 4. ožujka 2016. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 20/16), Rješenja o dodjeli koncesije za izgradnju i korištenje HE „Buk Bijela“ na rijeci Drini, općina Foča, broj 04/1-012-2-1099/16 od 20. svibnja 2016. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 42/16) i Ugovora o koncesiji broj 05.05/012-274-16/16 od 3. lipnja 2016. godine; Odluke o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje HE „Foča“ na rijeci Drini broj 04/1-012-2-81/19 od 10. siječnja 2019. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 4/19), Rješenja o dodjeli koncesije za izgradnju i korištenje HE „Foča“ na rijeci Drini broj 04/1-0122-221/19 od 24. siječnja 2019. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 9/19) i Ugovora o koncesiji broj 05.05/360-2-24/19 od 19. veljače 2019. godine; Odluke o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje HE „Paunci“ na rijeci Drini broj 04/1-012-2-80/19 od 10. siječnja 2019. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 4/19), Rješenja o dodjeli koncesije za izgradnju i korištenje HE „Paunci“ na rijeci Drini broj 04/1-012-2-214/19 od 24. siječnja 2019. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 9/19) i Ugovora o koncesiji broj 05.05/360-2-22/19 od 19. veljače 2019. godine (u daljnjem tekstu: osporeni akti). Istodobno su podnositelji zahtjeva zatražili da Ustavni sud donese privremenu mjeru kojom bi zabranio primjenu osporenih akata do donošenja konačne odluke o navedenom zahtjevu.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 23. Pravila Ustavnog suda, od Vlade Republike Srpske (u daljnjem tekstu: Vlada RS) zatraženo je 29. prosinca 2020. godine da dostavi odgovor za zahtjev.

3. Vlada RS je dostavila odgovor 29. siječnja 2021. godine. Vlada RS je 17. svibnja 2021. godine samoinicijativno dostavila dopunu odgovora.

III. Zahtjev

a) Navodi iz zahtjeva

4. Podnositelji zahtjeva su naveli da, „u smislu članka VI/3.(a) stavak 2. Ustava Bosne i Hercegovine, spadaju u skupinu legitimnih podnositelja zahtjeva za rješavanje spora *inter alia* između Bosne i Hercegovine i jednog entiteta, a oko pitanja, prava i obveza koji spadaju *ratione materiae* pod Ustav BiH“. Naglasili su da kao tako aktivno legitimirane osobe imaju ustavno pravo, ali i ustavnu obvezu, štiti ustavnopravni poredak BiH. Istaknuli su da su prethodno od nadležne vlasti Republike Srpske tražili da osporene odluke stave van snage kako bi se izbjeglo daljnje kršenje Ustava BiH, ali Republika Srpska nije poduzela bilo kakve radnje s ciljem mirnog rješavanja spora, već poduzima daljnje radnje na implementaciji osporenih odluka.

5. Podnositelji zahtjeva su naveli da se spor odnosi na pitanje ustavnopravne obveze entitetskih vlasti da poštuju Ustav BiH i podjelu nadležnosti između države i entiteta. Oni su se pozvali na odluke Ustavnog suda (odluke br. *U 15/18*, *U 10/16*, *U 1/11* i *U 9/19*) u kojima je zauzet stav da entiteti nemaju pravo upravljanja i raspolaganja državnom imovinom, a što uključuje i uspostavu koncesije na državnoj imovini. Dalje, navode „kako se vidi iz spornih odluka, rješenja i ugovora, vlasti entiteta RS dodjeljuju koncesiju za korištenje vodnih potencijala rijeke Drine bez obzira na to što ti potencijali, prema dosadašnjim stavovima Ustavnog suda BiH, čine državnu imovinu i predstavljaju odraz kontinuiteta države BiH onako kako ga je definirao članak I/1. Ustava BiH. Ustavni sud BiH je utvrdio i da pravo raspolaganja državnom imovinom, pa i ovdje spornim vodnim potencijalima rijeke Drine, sve do donošenja zakona o statusu državne imovine na razini BiH ima isključivo država BiH. Svako drugo postupanje, posebno ovako jednostrano, u suprotnosti je sa člankom I/1. Ustava BiH i treba se staviti izvan snage.“

6. Podnositelji zahtjeva su ukazali da „prema zajedničkoj izjavi predsjednika Vlade Republike Srbije i predsjednika Vlade RS koja je potpisana u Banjoj Luci 13. studenog 2020. godine (...) iskazana je namjera zajedničkog i koordiniranog djelovanja s ciljem realizacije Projekta HES 'Gornja Drina'. Iz ove izjave se mogu vidjeti konkretne aktivnosti koje su poduzete s ciljem nastavka ovog protuustavnog raspolaganja javnim dobrima, kakvi su vodni potencijali rijeke Drine. Primjećuje se da su nakon donošenja spornih odluka, rješenja i ugovora o koncesiji na tri HE na rijeci Drini - 'Buk Bijela', 'Paunci' i 'Foča' poduzete mnoge konkretne aktivnosti s ciljem njihove realizacije“.

7. Podnositelji zahtjeva su predložili da Ustavni sud usvoji njihov zahtjev, utvrdi da su sporne odluke nesuglasne sa čl. I/2. i VI/5. Ustava BiH, te da prestaju važiti narednog dana od dana objave odluke Ustavnog suda u „Službenom glasniku BiH“, kao i da se obveže Vlada RS „da poduzme sve aktivnosti kojima će se poništiti sve supsidijarne odluke i aktivnosti“ koje su utemeljene na osporenim odlukama. Također, „radi sprečavanja štetnih posljedica koje bi pobijane odluke, rješenja

i ugovori mogli proizvesti“, predložili su da Ustavni sud donese privremenu mjeru kojom bi se obustavila primjena osporenih odluka. U obrazloženju ovog dijela zahtjeva podnositelji zahtjeva su naveli „ukoliko bi se primijenio test 'dvostruke hipoteze', a koji je uobičajen za testiranje opravdanosti privremenih mjera (proporcionalnost posljedica koje bi nastupile da se privremena mjera usvoji, a da se zahtjev za rješavanje spora odbaci/odbije s posljedicama koje bi nastupile da se privremena mjera odbije, a da se zahtjev za rješavanje spora usvoji), jasno je da su ti razlozi u korist usvajanja privremene mjere. Naime, ukoliko bi se ispostavilo da je zahtjev utemeljen, a realizacija hidroenergetskog projekta 'Gornja Drina', koji je reguliran spornim aktima Vlade RS, ne zaustavi, već započne, država će biti izložena ozbiljnoj političkoj i međunarodnopravnoj krizi, međuentitetskoj i međunacionalnoj napetosti. S druge strane, ako se realizacija ovog projekta privremeno zaustavi, s obzirom na to da se ne radi o gorućem pitanju, posljedice privremenog zaustavljanja neće biti nepovratne“. Također je navedeno kako „financijske reperkusije ovog projekta ne treba zanemariti. Naime, prema studijama opravdanosti, izgradnja tri objekta u okviru hidroenergetskog projekta 'Gornja Drina' koštat će 861.586.143,00 KM. Ukoliko bi se utvrdilo da su sporne odluke, rješenja i ugovori neustavni, a sredstva potrošena, načinila bi se velika financijska šteta Republici Srbiji, entitetu RS i njezinim građanima, kao i BiH“.

b) Odgovor na zahtjev

8. U odgovoru na zahtjev je navedeno kako Vlada RS smatra da je zahtjev nepotpun i neuredan, da nije dopustiv jer Ustavni sud nije nadležan o njemu odlučivati, te da bi ga, i kada bi bio dopustiv, trebalo odbiti kao neutemeljenog.

9. Zahtjev je nepotpun i neuredan jer „nedostaju činjenice i dokazi kako osporeni akti kao pojedinačni upravni akti koji se tiču koncesija mogu biti u suprotnosti sa člancima Ustava BiH“ navedenim u zahtjevu.

10. Ustavni sud nije nadležan odlučivati o sporu o koncesijama jer je „dodjela koncesija inicijalno i primarno uređena zakonima, a sekundarno i derivativno podzakonskim aktima. Zakonodavna nadležnost u reguliranju koncesija podijeljena je između Bosne i Hercegovine i entiteta. (...) U skladu s tim, koncesije su zakonski uređene Zakonom o koncesijama Bosne i Hercegovine, Zakonom o koncesijama Republike Srpske, Zakonom o koncesijama Federacije BiH, zakonima o koncesijama kantona u Federaciji BiH“. Pri tome, „Zakon o koncesijama Bosne i Hercegovine uređuje, *inter alia*, i način rješavanja spora koji eventualno nastane između javnih vlasti prilikom dodjele konkretne koncesije na koncesijskim dobrima.“

11. U obrazloženju tvrdnje da je zahtjev neutemeljen navedeno je da se navodni spor između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske svodi na pitanje „je li Bosna i Hercegovina isključivo nadležna za dodjelu koncesija na svim javnim dobrima u Bosni i Hercegovini“. Takav stav nema uporište ni u Ustavu BiH, ni u odlukama Ustavnog suda, a ni u zakonima kojima je regulirana oblast koncesija. Vlada RS je nadležna za donošenje osporenih akata koji su u svemu suglasni s pravnim aktima Bosne i Hercegovine i Republike Srpske. Dalje je ukazano na analizu primjene svih zakona o koncesijama, koja pokazuje da su „nadležni organi Federacije BiH, suglasno Zakonu o koncesijama Federacije BiH, dodijelili bar devet koncesija, od kojih su dvije koncesije za izgradnju hidroelektrana na rijeci Bosni (koja se prostire na oba entiteta), (...) šest postupaka radi izgradnje i korištenja hidroelektrana u Federaciji BiH je u tijeku, između ostalog, na rijekama Neretvi i Bosni, koje se prostiru na teritoriju oba entiteta. Nadležni organi kantona u okviru Federacije BiH su dodijelili bar 240 koncesija, a nadležni organi Republike Srpske su dodijelili bar 320 koncesija. Zbog toga, usvajanje zahtjeva bi imalo kapacitet da uruši cijeli pravni poredak iz oblasti koncesija Bosne i Hercegovine, uključujući i sve projekte kojim su u tom kontekstu dodijeljeni“.

12. U odgovoru je posebno istaknuto „nepostojanje zakonskog okvira kojim se regulira državna imovina ne može se prenijeti na pitanje dodjele koncesija, koje je već regulirano zakonima o koncesijama na razini Bosne i Hercegovine i razini entiteta, a u skladu s podjelom nadležnosti koja proizlazi iz Ustava BiH. Dakle, pitanje nadležnosti za reguliranje statusa državne imovine treba i mora se promatrati posebno od pitanja nadležnosti za dodjelu koncesije“.

13. U pogledu zahtjeva za donošenje privremene mjere, u odgovoru je navedeno da je neutemeljen i da ga treba odbiti. Kao razlog je navedeno da podnositelji zahtjeva nisu dostavili dokaze da su prethodno tražili odgađanje izvršenja osporenih odluka, iako su one donesene još u razdoblju 2016–2019. godina. Dalje, razlozi za privremenu mjeru su uopćeni i paušalni i nisu potkrijepljeni dokazima o postojanju opasnosti ukoliko privremena mjera ne bi bila donesena. Suprotno navodima podnositelja zahtjeva u svezi sa stavom da bi nedonošenjem privremene mjere došlo do financijskih reperkusija na štetu Bosne i Hercegovine, upravo bi se donošenjem privremene mjere i odlaganjem početka izgradnje hidroelektrana dovelo u pitanje financiranje projekta, a naročito investicija koje dolaze iz inozemstva i na taj način bi se stvorila izravna opasnost od nastanka financijske štete za Bosnu i Hercegovinu.

14. Uz odgovor na zahtjev je, između ostalog, dostavljen i odgovor Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine broj 01-50-1-7-16-1/21 od 25. siječnja 2021. godine na upit Ministarstva energetike i rudarstva Republike Srpske u svezi s programom rada Komisije za 2020. i 2021. godinu. U tom odgovoru, koji je potpisao zamjenik predsjedatelja dr. Milomir Amović, između ostalog, navedeno

je sljedeće: „Što se tiče koncesionih projekata na gornjem dijelu rijeke Drine, a koje pominjete u dopisu, Komisija za koncesije o njima nema nikakvih zvaničnih informacija niti su kada bili uvrštavani u bilo koje naše programske aktivnosti. Prema dostupnim informacijama, ovi projekti se ne nalaze u pograničnim zonama BiH niti međuentitetskim linijama, što bi predstavljalo podijeljenu nadležnost BiH i/ili Republike Srpske i/ili Federacije BiH, te kao takvi nisu predmet Zakona o koncesijama BiH“.

15. U dopuni odgovora na zahtjev dostavljen je zaključak Vlade RS od 13. svibnja 2021. godine, kojim je utvrđena dopuna odgovora. U dopuni odgovora je navedeno da je nakon dostave odgovora na zahtjev izvršena detaljna analiza prikupljenih podataka o HE „Buk Bijela“, kao što su prostorni i projektno-planski dokumenti. Prilikom analize akcenat je stavljen na položaj objekata u odnosu na granicu Bosne i Hercegovine prema Srbiji i Crnoj Gori, odnosno utvrđeno je na kojoj udaljenosti je planirana lokacija brane buduće HE „Buk Bijela“ na Drini od Srbije i Crne Gore. U prilogu dopune odgovora dana je grafička ilustracija položaja lokacije gradnje s naznačenim rastojanjem do teritorija Srbije i Crne Gore.

IV. Relevantni propisi

16. Ustav Bosne i Hercegovine

Članak I

Bosna i Hercegovina

2. Demokratska načela

Bosna i Hercegovina je demokratska država, koja funkcioniра sukladno zakonu i temeljem slobodnih i demokratskih izbora.

Članak VI

4. Odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

17. Zakon o koncesijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ br. 32/02 i 56/04)

u relevantnom dijelu glasi:

Članak 1.

1. Ovim Zakonom propisuju se način i uvjeti pod kojima se mogu dodjeljivati koncesije u Bosni i Hercegovini, mjerodavnost za dodjelu koncesija, institucionalna struktura, mjerodavnost i druga pitanja vezana za rad Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine, tenderski postupak, sadržina i djelovanje ugovora

o koncesiji, prava i obveze koncesionara i druga pitanja vezana za koncesije, koja su od značaja za Bosnu i Hercegovinu.

2. Ovim Zakonom utvrđuju se uvjeti pod kojima se domaćim i stranim pravnim osobama mogu dodjeljivati koncesije u sektorima koji su, po Ustavu Bosne i Hercegovine i zakonima Bosne i Hercegovine, u mjerodavnosti Bosne i Hercegovine, i u slučaju predstavljanja međunarodnog subjektiviteta Bosne i Hercegovine, kao i kada se koncesiono dobro prostire na Federaciju Bosne i Hercegovine i Republiku Srpsku i to: za osiguravanje infrastrukture i usluga, eksploatacije prirodnih resursa i objekata koji služe njihovom iskorištavanju, financiranju, projektovanju, izgradnji, obnovi, održavanju i/ili rukovođenju radom infrastrukture i za nju vezanih objekata i uređaja.

Članak 2.

Svrha Zakona

Svrha je ovoga Zakona da stvori transparentan, nediskriminatoran i jasan pravni okvir za utvrđivanje uvjeta pod kojima se domaćim i stranim pravnim osobama mogu dodjeljivati koncesije u Bosni i Hercegovini i stimuliranje ulaganja stranog kapitala u oblastima iz članka 1. stavak 2.

Članak 3.

Definicije

U smislu ovoga Zakona:

"Koncedent" znači ministarstvo ili drugo tijelo Bosne i Hercegovine koje odredi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine da dodjeljuje koncesiju sukladno članku 4. stavak 1.

"Koncesija" znači pravo koje koncedent dodjeljuje u cilju osiguravanja izgradnje infrastrukture i/ili pružanja usluga, iskorištavanja prirodnih resursa, u rokovima i pod uvjetima o kojima se koncedent i koncesionar dogovore.

"Koncesionar" znači poslovni subjekt utemeljen sukladno zakonima Bosne i Hercegovine u vlasništvu domaće i/ili strane pravne osobe, kojoj se dodjeljuje koncesija i koja izvršava ugovor o koncesiji sukladno ovome Zakonu.

Članak 4.

Mjerodavnost za dodjelu koncesija

- 1. Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara) donosi odluke o vrsti i predmetu koncesije, kao i obujmu koncesije koja se dodjeljuje, a potvrđuje je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.*
- 2. U slučaju zajedničke mjerodavnosti Bosne i Hercegovine i/ili Federacije Bosne i Hercegovine i/ili Republike Srpske i/ili Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine za dodjelu koncesija, mjerodavna tijela usuglašavaju uvjete i oblik dodjele koncesije.*
- 3. Sporna pitanja koja nastanu u svezi dodjele koncesija između Bosne i Hercegovine i/ili Republike Srpske, rješava Zajednička komisija za koncesije iz članka 6. stavak 2.*

Članak 5. stavak (1)

Komisija za koncesije Bosne i Hercegovine

- 1. Ovim Zakonom utemeljuje se Komisija za koncesije Bosne i Hercegovine, kao neovisno regulatorno tijelo, koja svoje mjerodavnosti obavlja u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine ili u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije (u daljnjem tekstu: Komisija).*

Članak 6.

Funkcionalna podjela mjerodavnosti Komisije

- 1. Komisija djeluje u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine kada obavlja dužnosti i vrši ovlasti u svezi s dodjelom koncesija koje su u isključivoj mjerodavnosti Bosne i Hercegovine.*
- 2. Komisija djeluje u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije kada obavlja dužnosti i ovlasti u svezi s dodjelom koncesija koje nisu u isključivoj mjerodavnosti Bosne i Hercegovine ili u slučaju iz članka 4. stavak 3.*

Članak 7.

Sastav Komisije

- 1. Kada djeluje u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine, Komisija se sastoji od sedam članova, uključujući predsjedatelja i dopredsjedatelja Komisije, od kojih tri člana imaju prebivalište u Federaciji*

Bosne i Hercegovine, tri člana imaju prebivalište u Republici Srpskoj i jedan član koji ima prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

2. Kada djeluje u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije, Komisija se sastoji od sedam članova. Predsjedatelj iz stavka 1. je i predsjedatelj Zajedničke komisije za koncesije. Predsjedatelj imenuje tri člana komisije u Zajedničku komisiju iz redova članova komisije iz stavka 1. Ostala tri člana Zajedničke komisije se mijenjaju u ovisnosti od predmeta, a imenuje ih predsjedatelj Zajedničke komisije za koncesije iz redova članova Komisije za koncesije Federacije Bosne i Hercegovine, utemeljene Zakonom o koncesijama Federacije Bosne i Hercegovine i/ili iz redova članova Komisije za koncesije Republike Srpske, utemeljene Zakonom o koncesijama Republike Srpske ili zastupnika Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Članak 12.

Rad Komisije

- 1. Predsjedatelj Komisije koordinira rad Komisije i odgovoran je za rad uposlenih.*
- 2. Ako je predsjedatelj Komisije odsutan ili nije u mogućnosti vršiti dužnost, zamjenjuje ga dopredsjedatelj.*
- 3. Prijave ili zahtjevi za odobravanje ili ponovno razmatranje / reviziju podnose Komisiji sukladno ovome Zakonu, razmatraju i o njima odlučuju najmanje četiri člana Komisije od kojih je jedan zastupnik s prebivalištem utvrđenim člankom 7. stavak 1. Ako neki član nije u mogućnosti vršiti dužnost ili umre tijekom rješavanja, tri preostala člana Komisije mogu jednoglasno donijeti odluku.*
- 4. Pitanja u mjerodavnosti Zajedničke komisije za koncesije iz članka 4.,stavak 3. i članka 6.stavak 2. rješavaju i o njima odlučuje sedam članova Komisije.*

Članak 13.

Odluke Komisije

- 1. Odluke Komisije donose se u pisanoj formi, s obrazloženjem.*

2. *Ovjerena preslika odluke, Komisija bez odgađanja dostavlja sudionicima i mjerodavnom ministru (u daljnjem tekstu: ministar), a po zahtjevu ministra i preslike drugih dokumenata.*

3. *Tajnik je Komisije zadužen voditi brigu o arhivu i obavljati druge poslove koje mu povjeri predsjedatelj Komisije.*

4. *Odluka iz članka 21. stavak 3. i odobrenje iz članka 23. objavljuju se u "Službenom glasniku BiH".*

5. *Svi dokumenti koje potpiše predsjedatelj Komisije ili osoba koju predsjedatelj ovlasti su vjerodostojni. Preslika bilo kojeg dokumenta Komisije koji potpišu predsjedatelj ili ovlaštena osoba smatra se vjerodostojnim.*

Članak 35.

Mjerodavnost suda

Za rješavanje sporova nastalih u slučaju postupanja oprečno odredbama ovoga Zakona mjerodavan je Sud Bosne i Hercegovine.

18. **Poslovnik o radu Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik BiH“ broj 75/06) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 2.

(1) Svoju djelatnost, sukladno Zakonu i podzakonskim aktima, Komisija za koncesije Bosne i Hercegovine ostvaruje na sjednicama u svojstvu:

a) Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine;

b) Zajedničke komisije za koncesije.

(2) Komisija za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine i Zajednička komisija za koncesije donosi: odluke, naredbe, rješenja i zaključke.

19. **Pravilnik o postupku podnošenja zahtjeva i provođenju procedure dodjele koncesija** („Službeni glasnik BiH“ broj 65/06) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 1.

Ovim Pravilnikom utvrđuje se postupak podnošenja zahtjeva, procedura dodjele koncesija putem javnog poziva i samoinicijativne ponude, postupak usvajanja studije ekonomske opravdanosti, javno oglašavanje, formiranje i rad tenderskog

povjerenstva, izbor najpovoljnijeg ponuđača, donošenje odluke o dodjeli koncesije, sklapanje ugovora te provjera i nadzor rada koncesionara u postupku provođenja procedura oko dodjele koncesija koje su po Ustavu Bosne i Hercegovine i zakonima Bosne i Hercegovine u mjerodavnosti Bosne i Hercegovine, i u slučaju predstavljanja međunarodnog subjektiviteta Bosne i Hercegovine, kao i kada se koncesiono dobro prostire na Federaciju Bosne i Hercegovine i/ili Republiku Srpsku, i/ili Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine, kako je to utvrđeno Zakonom o koncesijama Bosne i Hercegovine.

20. **Zakon o koncesijama Republike Srpske** („Službeni glasnik RS“ br. 59/13,16/18 i 70/20)

u relevantnom dijelu glasi:

Članak 1.

Ovim se zakonom uređuju predmet i mjerodavnost za dodjelu koncesija, politika dodjele koncesija, način i postupak dodjele koncesija u Republici Srpskoj, elementi ugovora o koncesiji i prestanak ugovora o koncesiji, prava i obveze koncesionara i koncudenta, izbor i mjerodavnost Komisije za koncesije Republike Srpske i druga pitanja od značaja za ostvarivanje koncesija.

Članak 6.

(1) Predmeti koncesije u smislu ovoga zakona mogu biti:

a) izgradnja, korištenje i održavanje:

1) putova i pripadajućih infrastrukturnih objekata,

2) željezničkih pruga, plovnih kanala i luka,

3) aerodroma;

b) korištenje javnog vodnog dobra:

1) vode za tehnološki proces u obavljanju gospodarskih djelatnosti,

(...)

(2) Osim koncesija iz stavka 1. ovoga članka, predmet koncesije može biti korištenje i drugih dobara od općeg interesa i pružanje javnih usluga, sukladno propisima kojima se uređuje određena gospodarska ili druga oblast.

(3) Koncesije iz st. 1. i 2. ovoga članka ne mogu se dodjeljivati na način i po postupku koji nije sukladno ovomu zakonu.

Članak 8.

(1) Za dodjelu koncesija iz članka 6. ovoga zakona mjerodavna je Vlada, osim za koncesije iz točke k) za koje je mjerodavna skupština jedinice lokalne samouprave.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Vlada može ovlastiti jedinicu lokalne samouprave za dodjelu koncesije i iz članka 6. stavak 1. t. j), lj), m) i n) ovoga zakona.

Članak 11.

Postupak za dodjelu koncesija može se pokrenuti na temelju:

- a) inicijative mjerodavnog organa,*
- b) inicijative zainteresirane osobe i*
- v) ponude u pregovaračkom postupku.*

Članak 26. stavak (1) točka a)

(1) Izuzetno, bez provedbe postupka dodjele koncesije putem javnog poziva u skladu sa ovim zakonom, koncesija se može dodijeliti uz shodnu primjenu članka 12. ovog zakona, na osnovu ponude u pregovaračkom postupku, u slučaju:

- a) ponude javnog preduzeća koje obavlja djelatnost od općeg interesa, a koja je predmet koncesije ili ponude javne ustanove kojoj, u funkciji obavljanja djelatnosti od općeg interesa zbog kojeg je osnovana, može biti dodijeljena koncesija iz članka 6. ovog zakona,*

Članak 27. stavak (2)

(2) Konkurent utvrđuje odlukom minimum tehničkih, ekonomsko-financijskih, pravnih i drugih uvjeta koji su obvezujući za mjerodavni organ koji sudjeluje u pregovaračkom postupku, kao i rok za provedbu pregovaračkog postupka.

Članak 63.

(1) Prijepori koji nastanu na temelju ugovora o koncesiji rješavaju se pred mjerodavnim sudom u Republici.

(2) *Za rješavanje prijepora iz stavka 1. ovoga članka, ugovorne strane mogu ugovoriti i arbitražu.*

(3) *U postupku iz stavka 2. ovoga članka mjerodavno pravo je pravo Republike.*

21. Odluka o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putom pregovaračkog postupka za izgradnju i rabljenje HE „Buk Bijela“ na rijeci Drini, općina Foča, od 4. ožujka 2016. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 20/16) glasi:

Članak I.

Ovom se odlukom utvrđuju uvjeti za dodjelu koncesije za izgradnju i rabljenje HE “Buk Bijela” na rijeci Drini, općina Foča.

Članak II.

Koncesija iz točke I. ove odluke dodijelit će se putom pregovaračkog postupka, a na temelju ponude Konzorcija koji su utemeljili MH ERS - MP a.d. Trebinje i ZP “Hidro-elektreane na Drini” a.d. Višegrad.

Članak III.

Predmet koncesije je izgradnja i rabljenje hidroelektrane “Buk Bijela” na rijeci Drini, procijenjene instalirane snage od 93,52 MW i ukupne godišnje proizvodnje procijenjene na 332,3 GWh, koja se nalazi u gornjem tijeku rijeke Drine i udaljena je oko 11,6 km uzvodno od novog mosta u Foči.

Hidroelektrana “Buk Bijela” je akumulaciono pribransko postrojenje sa gravitacionom betonskom branom sa kotom krune brane 436,10 m.n.m.

Izgradnjom brane na stacionaži 334 + 550 formira se akumulacija sa kotom normalnog uspora 434,00 m.n.m. i ukupnom zapreminom 15,70 milijuna m³.

Članak IV.

Ukupna vrijednost investicije za realizaciju predmetne koncesije, prema Studiji ekonomske opravdanosti, iznosi 382.407.793,00 KM.

Članak V.

Koncesija se dodjeljuje na razdoblje do 50 godina, računajući od dana zaključivanja ugovora o koncesiji.

Članak VI.

Visina koncesione naknade utvrđuje se kako slijedi:

- jednokratna naknada u iznosu od 764.816,00 KM i*
- koncesiona naknada za rabljenje predmeta koncesije iznosi 3,6% od ukupnog godišnjeg prihoda ostvarenog obavljanjem koncesione djelatnosti.*

Članak VII.

Ugovorom o koncesiji bliže će se odrediti obveze koncesionara glede uvjeta izgradnje i rabljenja predmeta koncesije, a isti će biti zaključen sa gospodarskim društvom koje će utemeljiti članovi Konzorcija.

Članak VIII.

Mjerodavni organ za provedbu pregovaračkog postupka za dodjelu koncesije je Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva, koje će, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ove odluke, dostaviti Vladi izvješće o provedenom pregovaračkom postupku, prijedlog rješenja o dodjeli koncesije i prijedlog ugovora o koncesiji.

Članak IX.

Ova odluka stupa na snagu osmoga dana od dana objave u “Službenom glasniku Republike Srpske”.

22. Odluka o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putom pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje hidroelektrane „Foča“ na rijeci Drini („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 4/19) glasi:

I.

Ovom odlukom utvrđuju se uvjeti za dodjelu koncesije za izgradnju i korištenje hidroelektrane “Foča” na rijeci Drini.

II.

Koncesija iz točke I. ove odluke dodijelit će se putom pregovaračkog postupka, a na temelju ponude javnog poduzeća Mješovitog holdinga “Elektroprivreda Republike Srpske” - Matično preduzeće a.d. Trebinje.

III.

Predmet koncesije je izgradnja i korištenje hidroelektrane "Foča", instalirane snage 44,15 MW i procijenjene godišnje proizvodnje 175,8 GWh.

Planirana lokacija brane HE "Foča" udaljena je oko 1,6 km uzvodno od Foče i na oko 10 km nizvodno od lokacije brane "Buk Bijela".

IV.

Ukupna vrijednost investicije za realizaciju predmetne koncesije, prema Studiji ekonomske opravdanosti, iznosi 232.743.770,00 KM.

V.

Koncesija se dodjeljuje na razdoblje do 50 godina, računajući od dana zaključivanja ugovora o koncesiji.

VI.

Visina koncesione naknade utvrđuje se kako slijedi:

- jednokratna naknada u iznosu od 1.163.718,85 KM i*
- naknada za korištenje objekta tokom perioda korištenja koncesije u iznosu od 0,0055 KM po proizvedenom kilovat-satu (kWh) električne energije na zvaničnom obračunskom mjestu primopredaje električne energije.*

VII.

Ugovorom o koncesiji bliže će se odrediti obveze koncesionara u pogledu uvjeta izgradnje i korištenja predmeta koncesije.

VIII.

Daju se ovlasti Ministarstvu energetike i rudarstva da pripremi dokumentaciju za pregovarački postupak i u suradnji sa Komisijom za koncesije provede postupak dodjele koncesije sukladno Zakonu o koncesijama i drugim materijalnim propisima koji se odnose na predmet koncesije.

IX.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenom glasniku Republike Srpske".

23. Odluka o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putom pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje hidroelektrane „Paunci“ na rijeci Drini („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 4/19) glasi:

I.

Ovom odlukom utvrđuju se uvjeti za dodjelu koncesije za izgradnju i korištenje hidroelektrane “Paunci” na rijeci Drini.

II.

Koncesija iz točke I. ove odluke dodijelit će se putom pregovaračkog postupka, a na temelju ponude javnog preduzeća Mješovitog holdinga “Elektroprivreda Republike Srpske” - Matično preduzeće a.d. Trebinje.

III.

Predmet koncesije je izgradnja i korištenje hidroelektrane “Paunci”, instalirane snage 43,21 MW i procijenjene godišnje proizvodnje 166,9 GWh.

HE “Paunci” locirana je oko 10 km nizvodno od profila brane HE “Foča”, na stacionaži km 314 + 665 od ušća rijeke Drine u Savu. S lijeve strane pregradnog mjesta prolazi magistralni put Foča-Goražde.

IV.

Ukupna vrijednost investicije za realizaciju predmetne koncesije, prema Studiji ekonomske opravdanosti, iznosi 246.434.580,00 KM.

V.

Koncesija se dodjeljuje na razdoblje do 50 godina, računajući od dana zaključivanja ugovora o koncesiji.

VI.

Visina koncesione naknade utvrđuje se kako slijedi:

- jednokratna naknada u iznosu od 1.232.172,90 KM i

- naknada za korištenje objekta tijekom razdoblja korištenja koncesije u iznosu od 0,0055 KM po proizvedenom kilovat-satu (kWh) električne energije na zvaničnom obračunskom mjestu primopredaje električne energije.

VII.

Ugovorom o koncesiji bliže će se odrediti obveze koncesionara glede uvjeta izgradnje i korištenja predmeta koncesije.

VIII.

Daju se ovlasti Ministarstvu energetike i rudarstva da pripremi dokumentaciju za pregovarački postupak i u suradnji sa Komisijom za koncesije provede postupak dodjele koncesije sukladno Zakonu o koncesijama i drugim materijalnim propisima koji se odnose na predmet koncesije.

IX.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u “Službenom glasniku Republike Srpske”.

V. Dopustivost i meritum

24. Ustavni sud je odlučio da zbog specifičnosti konkretnog predmeta i pitanja koja se u njemu postavljaju zajedno razmotri dopustivost i meritum zahtjeva.
25. Ustavni sud prvenstveno polazi od odredaba članka IV/2. i članka VI/3.(a) Ustava Bosne Hercegovine, koje glase:

Članak IV/2.

Zastupnički dom se sastoji od 42 člana, od kojih su dvije trećine izabrane s teritorija Federacije, a jedna trećina s teritorija Republike Srpske.

Članak VI/3.(a)

Ustavni sud ima isključivu nadležnost odlučivanja o svim sporovima koji proisteknu iz ovog Ustava između entiteta, ili između Bosne i Hercegovine i jednog ili oba entiteta, ili između institucija Bosne i Hercegovine, uključujući, ali ne ograničavajući se na to:

- Je li odluka nekog entiteta da uspostavi posebne paralelne odnose sa susjednom državom sukladna ovom Ustavu, uključujući i odredbe koje se tiču suvereniteta i teritorijalnog integriteta Bosne i Hercegovine.

- Je li neka odredba ustava ili zakona jednog entiteta sukladna ovom Ustavu.

Spor može pokrenuti član Predsjedništva, predsjedavajući Vijeća ministara, predsjedavajući ili dopredsjedavajući jednog od domova Parlamentarne

skupštine; jedna četvrtina članova/delegata jednog od domova Parlamentarne skupštine, ili jedna četvrtina jednog od domova zakonodavnog tijela jednog entiteta.

26. Ustavni sud konstatira, imajući u vidu odredbe članka IV/2. i članka VI/3.(a) Ustava BiH, da je predmetni zahtjev podnio ovlaštenu subjekt. Naime, Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine sastoji od 42 člana, pa 24 člana, koliko ih je podnijelo zahtjev, čine najmanje jednu četvrtinu od ukupnog broja članova. Odlučivši da ocijeni pitanje dopustivosti zajedno s meritumom, Ustavni sud zahtjev proglašava dopustivim.

27. Ustavni sud podsjeća da je u praksi već više puta odlučivao o sporovima po Ustavu BiH između Bosne i Hercegovine i jednog entiteta. Tako je npr. u predmetu broj U 10/16 naveo: „U svojoj praksi u svezi s pitanjem postojanja ustavnog spora, Ustavni sud je zauzeo stav da akti i aktivnosti jednog od entiteta mogu pokrenuti pitanje postojanja spora između tog entiteta i Bosne i Hercegovine o nekom pitanju iz Ustava Bosne i Hercegovine za čije rješavanje je jedino nadležan Ustavni sud“ (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj *U 10/16* od 1. prosinca 2016. godine, točka 32., dostupna na www.ustavnisud.ba).

28. U konkretnom slučaju, podnositelji zahtjeva tvrde da postoji spor između Bosne i Hercegovine i entiteta Republika Srpska, koji je nastao donošenjem osporenih odluka Republike Srpske, za koji taj entitet nije nadležan jer se radi o dodjeli koncesija na koncesijskom dobru koje je državna imovina. Prema Ustavu BiH i odlukama Ustavnog suda na koje su se pozvali u zahtjevu, za sva pitanja statusa državne imovine, uključujući i davanje koncesija, nadležna je javna vlast na razini Bosne i Hercegovine, a ne na razini entiteta.

29. S druge strane, Republika Srpska tvrdi da ne postoji spor u svezi s osporenim odlukama jer je taj entitet nadležan za njihovo donošenje i prema Ustavu BiH, prema relevantnim odlukama Ustavnog suda, kao i prema Zakonu o koncesijama Bosne i Hercegovine i Zakonu o koncesijama Republike Srpske. U prilog tom stavu, Republika Srpska tvrdi da koncesijsko dobro u konkretnom slučaju nije državna imovina u smislu Ustava BiH i odluka Ustavnog suda, te da bi čak i u slučaju postojanja spora o koncesijama između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske taj spor trebalo rješavati primjenom Zakona o koncesijama Bosne i Hercegovine, zbog čega Ustavni sud nije nadležan za njegovo rješavanje.

30. Ustavni sud podsjeća da se u dosadašnjoj praksi bavio pitanjima ustavnosti osporenih zakona u svezi sa statusom državne imovine. Tako je u predmetu broj U 1/11 ocjenjivao ustavnost Zakona o statusu državne imovine koja se nalazi na teritoriju Republike Srpske i pod zabranom je

raspolaganja (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj *U 1/11* od 13. srpnja 2012. godine, dostupna na internetskoj stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba). U obrazloženju odluke u stavku 62. navedeno je: „Državna imovina, iako je to oblik vlasništva koji je po svojoj strukturi sličan građanskopravnom privatnom vlasništvu, predstavlja poseban pravni koncept, te, iz tog razloga, uživa poseban status. Državna imovina je karakteristična po javnopravnoj prirodi odnosa subjekata i korištenja te imovine, kao i njezinog titulara. Ona obuhvaća, s jedne strane, pokretne i nepokretne stvari koje su u rukama javne vlasti i koje joj služe radi vršenja te vlasti, s druge strane, ona može obuhvatiti 'javno dobro' (morska voda i morsko dno, riječna voda i riječna korita, jezera, planine i druga prirodna bogatstva, javna saobraćajna mreža, saobraćajna infrastruktura itd.). Ono, po svojoj prirodi, prioritarno služi svim ljudima u državi. Kao takvo, 'javno dobro' može biti izuzeto iz pravnog prometa (*res extra commercium*) zbog svog značaja jer je to jedini način da bude sačuvano i zaštićeno.“ U Odluci broj U 9/19 Ustavni sud je ocjenjivao ustavnost osporenih odredbi Zakona o unutarnjoj plovidbi Republike Srpske kojima je regulirana plovidba na rijekama u RS (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj *U 9/19* od 6. veljače 2020. godine, dostupna na internetskoj stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba). U obrazloženju citirane odluke u stavku 40. navedeno je: „Iz citirane prakse Ustavnog suda proizlazi da se vode kao javna dobra smatraju državnom imovinom. Kada se osporeni članak 4. čita zajedno s odredbama članka 3. stavak (1) predmetnog zakona, proizlazi da se pod unutarnjim vodama smatraju '(...) vodeni prostori (...) na čijim se određenim plovnim putevima obavlja plovidba (...)'. Međutim, očigledno je da se pod 'unutarnjim vodama', odnosno 'vodenim prostorima', iz navedenih članaka predmetnog zakona smatraju vode kao javna dobra, za koje je Ustavni sud ranije zauzeo stav da ulaze u okvir državne imovine (riječna voda i riječna korita, jezera, tekuća voda, kako je to navedeno u citiranim točkama 62. i 82. u Odluci broj *U 1/11*). Ustavni sud (i) u konkretnom slučaju smatra da su 'unutarnje vode' iz osporenog članka 4. obuhvaćene pojmom državne imovine. Za Ustavni sud ne može biti opravdanje ukazivanje zakonodavca da se radi o 'unutarnjim vodama na teritoriju Republike Srpske' jer se opet sve to nalazi na teritoriju države BiH. U smislu pojma titulara državne imovine ne postoje neke apstraktne 'vanjske vode', da bi onda zakonodavac mogao da pravi razliku u odnosu na 'unutarnje vode' na teritoriju Republike Srpske koje su njegova imovina.“ U st. 45. i 48. navedeno je: „Kako je nagoviješteno u prethodnom dijelu obrazloženja, Ustavni sud smatra da Republika Srpska ima nadležnost regulirati pitanje unutarnje plovidbe, ali isključivo na unutarnjim vodama. Pod 'isključivo unutarnjim vodama', u smislu ustavne podjele nadležnosti, Ustavni sud smatra vode Republike Srpske koje nisu istodobno i državne granice i međunarodne plovne rijeke. Narodna skupština ne može temeljiti svoju isključivu nadležnost nad reguliranjem pitanja unutarnje plovidbe na rijeci Savi i Drini samo zato što one u određenom dijelu

protječu kroz Republiku Srpsku. Ustavni sud je slično zaključio i za reguliranje pitanja imovine (vlasništva) nad vodenim tokovima u Republici Srpskoj.“

31. Za razliku od navedenih primjera iz prakse u svezi sa statusom državne imovine, u kojima nije donesen zakon na razini Bosne i Hercegovine kojim bi bilo regulirano pitanje statusa državne imovine, u konkretnom slučaju je pitanje koncesija regulirano Zakonom o koncesijama Bosne i Hercegovine, Zakonom o koncesijama Republike Srpske, Zakonom o koncesijama Federacije BiH i zakonima o koncesijama kantona u Federaciji BiH. Tako je u članku 1. Zakona o koncesijama Bosne i Hercegovine propisano da se „ovim zakonom propisuju način i uvjeti pod kojima se mogu dodjeljivati koncesije u Bosni i Hercegovini, nadležnost za dodjelu koncesija, institucionalna struktura, nadležnost i druga pitanja vezana za rad Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine, tenderski postupak, sadržaj i djelovanje ugovora o koncesiji, prava i obveze koncesionara i druga pitanja vezana za koncesije, koja su od značaja za Bosnu i Hercegovinu“. Također, „utvrđuju se uvjeti pod kojima se domaćim i stranim pravnim osobama mogu dodjeljivati koncesije u sektorima koji su, po Ustavu Bosne i Hercegovine i zakonima Bosne i Hercegovine, u nadležnosti Bosne i Hercegovine, i u slučaju predstavljanja međunarodnog subjektiviteta Bosne i Hercegovine, kao i kada se koncesijsko dobro prostire na Federaciju Bosne i Hercegovine i Republiku Srpsku, i to: za osiguranje infrastrukture i usluga, eksploatacije prirodnih resursa i objekata koji služe njihovom iskorištavanju, financiranju, projektiranju, izgradnji, obnovi, održavanju i/ili rukovođenju radom infrastrukture i za nju vezanih objekata i uređaja“. Istim zakonom, u smislu članka 5. stavak 1., „osniva se Komisija za koncesije Bosne i Hercegovine, kao neovisno regulatorno tijelo, koja svoje nadležnosti obavlja u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine ili u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije. Ovaj zakon predviđa i način i tijelo nadležno za rješavanje sporova o koncesijama“. Tako, prema članku 4. stavak 3., „sporna pitanja koja nastanu u svezi s dodjelom koncesija između Bosne i Hercegovine i/ili Republike Srpske rješava Zajednička komisija za koncesije“.

32. Ustavni sud primjećuje da Zakon o koncesijama Bosne i Hercegovine ne sadrži posebne odredbe kojima bi se utvrdio način i ovlašteni subjekt za pokretanje spora iz nadležnosti Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije. Dakle, postoji pravna praznina koju Ustavni sud mora, shodno tome, popuniti.

33. U svezi s odgovorom Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine danim na upit Ministarstva energetike i rudarstva Republike Srpske, a koji je dostavljen uz odgovor na zahtjev, Ustavni sud konstatira da je odgovor dao zamjenik predsjedatelja Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine, te se ne može smatrati odlukom, odnosno stavom Komisije u smislu čl. 12. i 13.

Zakona o koncesijama Bosne i Hercegovine. Stoga, ovaj odgovor Ustavni sud ne može uzeti u obzir u smislu postojanja i rješenja konkretnog spora.

34. Na temelju svega navedenog, Ustavni sud zaključuje da postoji spor između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske u svezi s osporenim odlukama u pogledu statusa koncesijskog dobra i nadležnosti za njihovo donošenje jer ih je donijela Republika Srpska u uvjerenju da za to ima nadležnost prema Ustavu BiH, odlukama Ustavnog suda i relevantnim zakonima o koncesijama. S druge strane, podnositelj zahtjeva, koji je ovlašten prema Ustavu BiH, smatra da Republika Srpska nema nadležnost za donošenje osporenih odluka jer se tiče statusa državne imovine o kojem se može odlučivati samo na razini Bosne i Hercegovine. S obzirom na činjenicu da je odlukom institucije Bosne i Hercegovine (Parlamentarna skupština) donesen Zakon o koncesijama Bosne i Hercegovine, koji sadrži odredbe i o načinu i tijelu za rješavanje sporova između Bosne i Hercegovine i entiteta o pitanjima koncesije, Ustavni sud zaključuje da je za rješenje spora potrebno obvezati Komisiju za koncesije Bosne i Hercegovine da u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije donese odluku.

35. Ustavni sud je, uzimajući u obzir sve navode podnositelja zahtjeva, kao i navode iz odgovora Republike Srpske, te činjenicu da ovom odlukom nije konačno riješen predmetni spor, ostavio odgovarajući rok za rješavanje spora od najdulje tri mjeseca od dana dostave ove odluke Komisiji za koncesije Bosne i Hercegovine u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije. Iz ovog razloga, Ustavni sud je odložio daljnje postupanje o ovom dijelu zahtjeva *sine die* do donošenja odluke navedene komisije. S obzirom na navedeno, Ustavni sud je zaključio da neće posebno razmatrati zahtjev za donošenje privremene mjere.

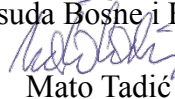
VI. Zaključak

36. Odlučujući o zahtjevu Ustavom BiH ovlaštenog podnositelja za rješenje spora po Ustavu BiH između Bosne i Hercegovine i entiteta Republika Srpska, Ustavni sud je zaključio da postoji spor u svezi s odlukama o koncesijama u pogledu koncesijskog dobra i nadležnosti za njihovo donošenje koje je donijela Republika Srpska. Prema Zakonu o koncesijama Bosne i Hercegovine, ovaj spor treba riješiti Komisija za koncesije Bosne i Hercegovine u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije.

37. Na temelju članka 57. stavak (2) alineja b), članka 59. st. (1) i (2), članka 60. i članka 72. st. (2) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

38. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Mato Tadić